

Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь
Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка

Д. В. Дзятко

БЕЛАРУСКАЯ ЛІНГВІСТЫЧНАЯ ТЭРМІНАГРАФІЯ

МАНАГРАФІЯ

Мінск



БДПУ
2022



УДК 811.161.3:81'373.46

ББК 81.2(4Бел)-4

Д43

Рэкамендавана да друку Саветам установы адукацыі
«Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка»
(праатакол № 1 ад 20.09.21)

Рэцэнзенты:

Ляшчынская В. А., доктар філалагічных навук, прафесар
УА «Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Францыска Скарыны»;

Прыгодзіч М. Р., доктар філалагічных навук, прафесар
УА «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт»;

Пятаева Н. В., доктар філалагічных навук (РФ), дацэнт
УА «Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка»

Навуковы рэдактар:

Старычонак В. Д., доктар філалагічных навук, прафесар
УА «Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка»

Дзятко, Д. В.

Д43 Беларуская лінгвістычная тэрмінаграфія : манаграфія / Д. В. Дзятко ; навук рэд.
В. Д. Старычонак. – Мінск : БДПУ, 2022. – 340 с.
ISBN 978-985-29-0133-8.

У манаграфіі абгрунтоўваецца канцэпцыя поліаспектнага апісання беларускага металінгвістычнага кантынуума на падставе сістэматызацыі храналагічных, структурна-кантэнтных і тыпалагічных характарыстык беларускіх слоўнікаў лінгвістычных тэрмінаў. Вывучаецца гісторыя ўкладання аўтаномных і інкарпараваных слоўнікаў, вызначаюцца іх мега-, макра-, мікраструктурныя параметры, функцыянальныя асаблівасці і спецыфіка метамавы. Распрацоўваецца тыпалогія існуючых тэрмінаграфічных крыніц.

Адрасуецца даследчыкам у галіне тэрмінаграфіі, лексікаграфіі, тэрміназнаўства.

УДК 811.161.3:81'373.46

ББК 81.2(4Бел)-4

ISBN 978-985-29-0133-8

© Дзятко Д. В., 2022

© Афармленне. Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка, 2022

ПЕРАЛІК УМОЎНЫХ АБАЗНАЧЭННЯЎ

Скарачэнні

- Adj* – прыметнік (лац. *adjectivum*);
Adv – прыслоўе (лац. *adverbium*);
bib (ніжні індэкс) – зона бібліяграфіі (грэч. *biblos* + *graphō*);
con – злучнік (лац. *conjunctio*);
d (ніжні індэкс) – зона дэрывацыі (лац. *dērvātio*);
eq (ніжні індэкс) – зона эквіваленцыі (лац. *aequus* + *valens*);
et (ніжні індэкс) – зона этымалагічнай інфармацыі (грэч. *etymologia*);
ex (ніжні індэкс) – зона экстрапаняцыйнай інфармацыі (лац. *extra* + *паняцыйны*);
f (ніжні індэкс) – зона функцыянальнай інфармацыі (лац. *functio*);
g (ніжні індэкс) – зона граматычнай інфармацыі (грэч. *grammatikē*);
i (ніжні індэкс) – зона ілюстрацый (лац. *illustratio*);
id (ніжні індэкс) – зона моўнай ідэнтыфікацыі (лац. *identificare*);
ld (ніжні індэкс) – зона лінгвадыктычнай інфармацыі (лац. *lingua* + грэч. *didakitos*);
loc (ніжні індэкс) – зона лакалізацыі (лац. *localis* < *locus*);
N – назоўнік (лац. *nōmen substantivum*);
 N₁ – назоўнік у форме Н. с.;
 N₂ – назоўнік у форме Р. с.;
 N₃ – назоўнік у форме Д. с.;
 N₄ – назоўнік у форме В. с.;
 N₅ – назоўнік у форме Т. с.;
 N₆ – назоўнік у форме М. с.;
n (ніжні індэкс) – зона намінацыі (лац. *nōminatio*);
nau (ніжні індэкс) – зона адсылак (навігацыі) (лац. *nāvigātiō*);
Num – лічэбнік (лац. *numerālis*);
num (ніжні індэкс) – зона нумарацыі (лац. *numeratio*);
p (ніжні індэкс) – зона пашпартызацыі (фр. *passoport*);
Part – часціца (лац. *particula*);
Pr – прыназоўнік (лац. *praepositio*);
sem (ніжні індэкс) – зона семантызацыі (грэч. *sēmantikós*);
syst (ніжні індэкс) – зона сістэмнай інфармацыі (грэч. *systema*);
tech (ніжні індэкс) – зона тэхнічнай інфармацыі (грэч. *technikē*);
V – дзеяслоў (лац. *verbum*);
V_{Adj} – дзеепрыметнік;
V_{Adv} – дзеепрыслоўе.

Сімвалы

{ } – 1) сітуацыйны актуалізатар увагі на пэўных элементах слоўніка; 2) межы інфармацыйнай зоны слоўнікавага артыкула;

* – факультатыўная або рэканструяваная зона слоўнікавага артыкула;

→ – напрамак граматычнай сувязі ў мадэлях тэрмінаў і мадэлях рэестравых адзінак;

← – напрамак граматычнай сувязі ў мадэлях тэрмінаў і мадэлях рэестравых адзінак;

↗ – адносіны пашыральнай дыстрыбуцыі паміж значэннямі тэрміна;

↘ – адносіны звужальнай дыстрыбуцыі паміж значэннямі тэрміна;

|| – адносіны паралельнай дыстрыбуцыі паміж значэннямі тэрміна;

∅ – нулявы знак (напрыклад, адсутны, але тэарэтычна верагодны кампанент тэрміна);

L – субсідарны слоўнікавы артыкул у адрасацыйным кластары.

УВОДЗІНЫ

Гісторыя лінгвістыкі мае не так шмат праблем, вынікі абмеркавання якіх былі б больш значныя за вынікі вырашэння пытанняў, звязаных з тэрміназнаўствам.

У сучасным свеце адбываецца агульная дыверсіфікацыя спецыяльных ведаў і інтэнсіўны рост аб'ёму інфармацыі. Гэтыя працэсы разгортваюцца не толькі ў пэўных моўных і нацыянальных межах. Яны актуальныя ў кантэксце інтэрнацыяналізацыі і глабалізацыі жыцця ў цэлым: «Сувязь паміж спецыялістамі ў дадзены час складае каля чатырох п'ярых усёй інфармацыі, якой абменьваюцца больш хуткімі тэмпамі па новых каналах бязмежнай шматмоўнай інфармацыйнай супольнасці»¹ [Recommendations for Terminology Work 2003, с. 8].

Любая навука не можа паспяхова існаваць і эвалюцыянаваць без стварэння стройнай сістэмы метадаў, прыёмаў і прынцыпаў інтэрпрэтацыі фрагментаў рэчаіснасці. Аптымальным спосабам такой сістэматызацыі з'яўляецца распрацоўка метатэорыі на падставе ўпарадкавання ключавых навуковых паняццяў (тэрмінаў) і адносін паміж імі. Менавіта стан тэрміналогіі можа стаць адным з найбольш надзейных крытэрыяў для верыфікацыі стану навуковай дысцыпліны: развітая навука павінна мець развітую тэрмінасістэму. Таму адной з задач даследчыка з'яўляецца выпрацоўка, захаванне і правільнае выкарыстанне сістэмы тэрмінаў сваёй галіны.

Літаратура па тэрміназнаўстве ўключае шматлікія слоўнікі, даведнікі, рэестры тэрмінаў, тэрэтычныя даследаванні манаграфічнага і аспектнага характару, вучэбныя і навукова-папулярныя крыніцы. Агульная «бібліяграфія» тэрміназнаўства складаецца з сотняў тамоў, дзясяткаў тысяч старонак, пазнаёміцца з якімі ў поўным аб'ёме складана не толькі аднаму спецыялісту, але і цэлай навукова-даследчай арганізацыі.

Ускосна праблемы тэрміназнаўства актуалізуюцца ў розных публікацыях на лінгвістычную тэматыку: аўтары асэнсавана або падсвядома адбіраюць неабходныя ім у дадзены момант тэрміналагічныя адзінкі, рэлевантныя канкрэтнаму кантэксту.

Спробы аб'яднаць у межах адной навуковай парадигмы дасягненні тэрэтычнага тэрміназнаўства рабіліся неаднаразова. Значны ўклад у сусветнае тэрміназнаўства зрабілі *H. Bergenholtz, I. Burkhanov, H. Felber і G. Budin, Ch. Laurén і J. Myking, G. Roudeau, J. C. Sager*, а таксама беларускія, рускія і ўкраінскія вучоныя: *К. Я. Авербух, Л. А. Антанюк, А. С. Герд, С. В. Гринева-Гринева, В. В. Дубичинский, З. И. Комарова, І. М. Кочан, С. А. Крестова, В. М. Лейчик, Д. С. Лотте, Ю. Н. Марчук, В. Д. Табанакова, В. А. Татаринев, В. К. Шчэрбін* і інш.² Аднак колькасная шматлікасць і рознааспектнасць аб'екта даследавання (галіновых тэрмінасістэм) істотна ўскладняюць стварэнне ўніверсальнай наднацыянальнай тэорыі тэрміназнаўства.

Як слушна адзначае *Ф. С. Бацевич*, на пачатку ХХІ ст. лінгвістыка разглядаецца «як развітая навука са сваёй багатай гісторыяй, разгалінаванай сістэмай унутраных і знешніх сувязей, акрэсленым прадметам і аб'ектам даследавання» [Бацевич 2011, с. 13]. Назіраецца пэўны лінгвістычны экспансіянізм мовазнаўчых ідэй у псіхалогію і філасофію, логіку і тэорыю пазнання, нейралогію, кагніталогію і інш. Пашырэнне кола праблем у навуцы пра мову, актыўнае ўзаемадзеянне лінгвістыкі з псіхалогіяй, антрапалогіяй, кагнітывістыкай вызначаюць новыя падыходы да апісання тэрмінаў у слоўніках. Актуалізуецца пытанне пра папайненне слоўнікаў лінгвістычнай і экстралінгвістычнай інфармацыяй (энцыклапедычнага і культуралагічнага характару). Звесткі пра мову, атрыманыя за межамі лінгвістыкі, уплываюць на лінгвістычны аналіз, «становяцца больш заўважнымі актыўныя інтэгрэтыўна-дыферэнцыйныя працэсы ў лінгвістыцы і культуры (пабудова, разгортванне і праектаванне новых дысцыплін і кірункаў, такіх як сацыялінгвістыка, этналінгвістыка, псіхалінгвістыка, лінгвагнасеалогія, лінгвакагніталогія, лінгвакультуралогія і інш.); інтэнсіфікуюцца кантакты лінгвістыкі з іншымі сферамі ведаў і духоўнай дзейнасці чалавека» [Бацевич 2011, с. 13].

Названыя працэсы суправаджаюцца выпрацоўкай новых і ўдасканаленнем традыцыйных галіновых субтэрмінасістэм. Гэта спрыяе ўзмацненню ролі ўнутрылінгвістычнай рэфлексіі ў навуцы пра мову і садзейнічае развіццю лінгвістычнай тэрмінаграфіі.

¹ Тут і далей пераклад з іншых моў аўтара манаграфіі.

² Тут і далей прозвішчы даследчыкаў падаюцца курсівам на мове іх публікацыі. У тым выпадку, калі адзін і той жа вучоны друкуецца на розных мовах, прыводзіцца форма, актуальная для канкрэтнага кантэксту, напрыклад: *В. К. Шчэрбін* або *В. К. Щербин*.

Такім чынам, змена навуковых парадыгмаў у лінгвістыцы XX–XXI стст. і павелічэнне колькасці навуковых школ у ёй выклікалі імклівы рост лінгвістычнай тэрміналогіі. У выніку велізарная колькасць тэрмінаў пачала абцяжарваць зносіны лінгвістаў не толькі розных пакаленняў, але і вучоных розных напрамкаў.

Сёння адбываецца актыўнае праектаванне слоўнікаў новых тыпаў, перавыданне ўжо існуючых лексікаграфічных работ і іх інвентарызацыя ў кантэксце актуальных лінгвістычных тэорый³. З’яўляецца цікавасць да гісторыі лексікаграфічнай тэорыі, асэнсоўваецца культурная і з’ўрыстычная каштоўнасць слоўнікаў. У пачатку XXI ст. стала відавочным, што «практычна любая лінгвістычная ідэя можа быць аформлена і прадстаўлена лексікаграфічна» [Скляревская 2013, с. 588, 589].

Менавіта каталагізацыя і кадэфікацыя з’яўляюцца найбольш аптымальнымі спосабамі асэнсавання і сістэматызацыі дзясяткаў тысяч лінгвістычных тэрмінаў, г. зн. важнай ступенню мадэлявання канкрэтнай падмовы. Паказальны ў гэтым плане вопыт прадмовы Ю. Д. Апресяна да «Нового объяснительного словаря синонимов русского языка» [Апресян 2003, с. XXII–LII], у якой лінгвістычная канцэпцыя выдання і агульныя лексікаграфічныя прынцыпы выкладаюцца ў выглядзе тэрміналагічнага слоўніка.

Тэрмінаграфія з’яўляецца адначасова і вынікам, і неабходнай умовай навукова-тэхнічнага прагрэсу, «у тэрміналагічных слоўніках фіксуюцца элементы навуковых ведаў, без якіх навуковыя і тэхнічныя даследаванні і распрацоўкі былі б немагчымыя» [Марчук 2007, с. 190].

Калі пагадзіцца з тэзісам В. В. Дубичинского і К. А. Метешкина [Дубичинский, Метешкин 2005, с. 3], што лексікаграфія ў пэўным сэнсе – гэта ўніверсальная метадалагічная навука, то распрацоўка тэорыі тэрмінаграфіі падаецца эфектыўным спосабам сістэматызацыі тэрміналогіі і канкрэтызацыі тэрміназнаўчай праблематыкі.

У 1983 г. савецкі даследчык А. Я. Шайкевич падкрэсліваў, што «работ, спецыяльна прысвечаных тэрміналагічнай лексікаграфіі, вельмі мала» [Шайкевич 1983, с. 1]. За апошнія амаль 40 гадоў сітуацыя практычна не змянілася, хоць, як трапіна адзначае вучоны, можна «заўважыць у гэтай знешне спакойнай галіне некаторыя прыметы нараджэння буры», паколькі «практычная лексікаграфія (і асабліва тэрміналагічная лексікаграфія) знаходзіцца напярэдадні карэнных перамен, і лексікаграфы сёння павінны ўзброіцца тэарэтычна, каб гэтыя перамены не заспелі іх знянацку» [Шайкевич 1983, с. 2]. Аднак да нашага часу не створана цэласнай і агульнапрынятай канцэпцыі лексікаграфічнага апісання спецыяльнай лексікі ў цэлым і лінгвістычнай тэрміналогіі ў прыватнасці. Таму прапанаванае даследаванне падаецца запатрабаваным і актуальным.

Тэрміналогія адначасова з’яўляецца аб’ектам вывучэння тэрміназнаўства, аб’ектам апісання лексікаграфіі (у агульных слоўніках) і аб’ектам тэрмінаграфіі (у спецыяльных слоўніках). Гэта патрабуе высвятлення ролі і месца лексікаграфіі (у тым ліку металексікаграфіі і тэрмінаграфіі) у сучаснай навуцы, удакладнення суадносін *лексікаграфіі, тэрміналогіі, тэрміназнаўства, тэрмінаграфіі* і вызначэння найбольш важных параметраў дадзеных галін навукі.

Гэтым даследаваннем мы б хацелі адказаць на некалькі важных пытанняў:

1) якія фактары сведчаць пра тое, што тэарэтычная тэрмінаграфія існуе як навука са сваім аб’ектам, прадметам і метадамі даследавання?

2) якія з *праблем* тэрмінаграфіі з’яўляюцца найбольш *праблемнымі*, як яны асвятляюцца ў лінгвістычных даследаваннях і што можа даць іх вырашэнне для далейшага развіцця мовазнаўства?

3) якія кампаненты ўтвараюць беларускі тэрмінаграфічны кантынуум лінгвістычнай тэрміналогіі, у якой паслядоўнасці, з якой ступенню храналагічнай інтэнсіўнасці адбывалася яго фарміраванне?

4) чым адрозніваюцца паміж сабой існуючыя беларускія слоўнікі лінгвістычных тэрмінаў, у чым іх структурна-кантэнтныя асаблівасці?

5) выкарыстанне якой фармальнай матрыцы з’яўляецца аптымальным у адпаведнасці з задачай канкрэтнага слоўніка?

6) якія перспектывы ў развіцці беларускай лінгвістычнай тэрмінаграфіі ў кантэксце тыпалогіі слоўнікаў?

³ Гэтая тэндэнцыя акрэслілася дастаткова даўно. Згодна з данымі Усесаюзнага цэнтра перакладаў навукова-тэхнічнай літаратуры і дакументацыі СССР, па стане на 1986 г. у свеце штодня друкаваўся адзін спецыяльны слоўнік [Марчук 2007, с. 190].

Такім чынам, у манаграфіі распрацоўваецца канцэпцыя поліаспектнага апісання беларускага металінгвістычнага кантынуума на падставе сістэматызацыі храналагічных, структурна-кантэнтных і тыпалагічных характарыстык беларускіх слоўнікаў лінгвістычных тэрмінаў.

Крыніцай для назіранняў і абагульненняў паслужыў створаны тэрмінаграфічны корпус (115 адзінак). Слоўнікі, якія ў яго ўвайшлі, прадстаўляюць тры ўзроўні прыярытэтнасці:

1) аўтаномныя слоўнікі лінгвістычных тэрмінаў, якія выдадзены на тэрыторыі Беларусі беларускімі вучонымі і ўключаюць матэрыял беларускай мовы (часам побач з матэрыялам з іншых моў) – група аналізуецца суцэльна і паслядоўна;

2) аўтаномныя слоўнікі лінгвістычных тэрмінаў, якія апублікаваны па-за межамі Беларусі вучонымі іншых краін або аўтарскімі калектывамі, у склад якіх уваходзілі беларускія і замежныя вучоныя, і ўключаюць беларускі матэрыял;

3) інкарпараваныя слоўнікі лінгвістычных тэрмінаў, якія ўключаюць беларускі матэрыял, створаны беларускімі і замежнымі вучонымі, апублікаваны як на тэрыторыі Беларусі, так і за яе межамі. Мы падзяляем меркаванне *В. К. Шчэрбіна*, што «з пункту погляду лексікаграфічнай семіётыкі прынцыповай розніцы паміж выдадзеным асобна тэрміналагічным слоўнікам і слоўніковым дадаткам да іншай кнігі няма. Больш таго, часам прыкніжны слоўніковы дадатак па колькасці апісваемых у ім тэрмінаў нават пераўзыходзіць асобныя кніжныя слоўніковыя выданні» [Шчэрбін 2017, с. 204].

Аўтар шчыра ўдзячны навуковаму рэдактару даследавання доктару філалагічных навук В. Д. Старычонку за падтрымку на ўсіх этапах яго выканання, дактарам філалагічных навук В. А. Ляшчынскай, М. Р. Прыгодзічу, кандыдату філалагічных навук С. У. Шахоўскай за рэцэнзаванне і ўважлівае прачытанне работы, У. С. (Нікану) Антонаву за карысныя парады, а таксама ўсім калегам, якія знаёміліся з тэкстам манаграфіі на розных этапах яе падрыхтоўкі. Асаблівая падзяка доктару філалагічных навук (РФ) Н. В. Пятаевай за шматлікія навуковыя кансультацыі і кандыдату філалагічных навук Н. А. Валатоўскай за магчымасць карыстацца некаторымі рэдкімі тэрмінаграфічнымі работамі.

ЗМЕСТ

ПЕРАЛІК УМОЎНЫХ АБАЗНАЧЭННЯЎ	3
Скарачэнні	3
Сімвалы	3
УВОДЗІНЫ	4
Раздзел 1. ТЭАРЭТЫЧНЫЯ АСПЕКТЫ	
СІСТЭМНАЙ ПАРАМЕТРЫЗАЦЫІ ТЭРМІНАЎ	7
1.1. Лексікаграфія, тэрміназнаўства і тэрмінаграфія ў сістэме навуковых дысцыплін	7
1.2. Роля тэрміналагічных слоўнікаў ва ўнармаванні тэрміналогіі і іх спецыфіка	27
1.3. Праблематыка тэрмінаграфіі	32
1.4. Перспектыўныя кірункі тэрмінаграфіі	33
1.5. Тэорыя тэрмінаграфіі ў лінгвістыцы	35
1.5.1. Комплексна-тэарэтычныя даследаванні	38
1.5.2. Комплексна-вучэбныя работы	45
1.5.3. Нарматыўна-тэхнічныя работы	46
Раздзел 2. ГЕНЕЗІС І ТРАДЫЦЫІ	
БЕЛАРУСКАЙ ЛІНГВІСТЫЧНАЙ ТЭРМІНАГРАФІІ	50
2.1. Гісторыя тэрмінаграфіі ў навуковым дыскурсе	50
2.1.1. Панарамна-дэскрыптыўныя даследаванні	50
2.1.2. Юнітыўна-дэскрыптыўныя даследаванні	51
2.1.2.1. Слоўнікавая крытыка	54
2.1.2.2. Праектыўная тэрмінаграфія	56
2.2. Нацыянальныя традыцыі ў тэрмінаграфіі	60
2.3. Інкарпарацыя ў беларускай лінгвістычнай тэрмінаграфіі	65
2.4. Альтэрнатыўныя праграмы даследавання генезісу тэрмінаграфіі	66
2.5. Перадумовы развіцця беларускай тэрмінаграфіі	68
2.6. Двух- / шматмоўныя слоўнікі	71
2.6.1. Агульныя слоўнікі	71
2.6.2. Аспектныя слоўнікі	90
2.7. Тлумачальныя слоўнікі	97
2.7.1. Агульныя слоўнікі	97
2.7.2. Аспектныя слоўнікі	106
2.8. Слоўнікі-рэестры	120
2.9. Тэрмінаграфічны і тэрміналагічны кантынуумы	123
2.10. Прагматычныя асаблівасці беларускіх слоўнікаў лінгвістычных тэрмінаў	125
Раздзел 3. МЕТАДАЛОГІЯ БЕЛАРУСКАЙ	
ЛІНГВІСТЫЧНАЙ ТЭРМІНАГРАФІІ	130
3.1. Метадалогія, методыка, метады, прыём у тэрмінаграфіі	130
3.2. Параметрызацыя у тэрмінаграфіі	131
3.3. Інтэграцыя ў тэрмінаграфіі	133
3.4. Мегаструктура слоўнікаў лінгвістычных тэрмінаў	140
3.4.1. Прадмова	142
3.4.2. Кіраўніцтва па карыстанні	145
3.4.3. Спіс скарачэнняў	146
3.4.4. Алфавіт	146
3.4.5. Корпус слоўніка	147
3.4.6. Граматычныя дадаткі	148
3.4.7. Паказальнікі	148
3.4.8. Літаратура	150
3.4.9. Змест	153
3.4.10. Экстралінгвістычныя дадаткі	153
3.5. Макраструктура беларускіх слоўнікаў лінгвістычных тэрмінаў	154
3.5.1. Арганізацыя рэестра	155
3.5.2. Алфавітная макраструктура	158
3.5.3. Алфавітна-гнездавая макраструктура	159
3.5.4. Ідэаграфічная макраструктура	161
3.5.5. Ідэаграфічна-алфавітная макраструктура	161
3.5.6. Суб'ектыўна-аўтарская макраструктура	162

3.6. Метаструктура беларускіх слоўнікаў лінгвістычных тэрмінаў	163
3.6.1. Паметы.....	163
3.6.2. Візуальныя тэрмінаграфічныя індыкатары.....	170
3.6.3. Адсылкі.....	180
3.6.4. Адрасацыя.....	184
3.6.5. Спасылкі.....	188
3.6.6. Сістэмнасць адрасацыі і адсылак.....	188
3.7. Мікраструктура беларускіх слоўнікаў лінгвістычных тэрмінаў	190
3.7.1. Намінацыйныя параметры.....	192
3.7.1.1. Камплікацыя.....	209
3.7.1.2. Акцэнталагічная інфармацыя.....	241
3.7.1.3. Эквіваленцыя.....	241
3.7.2. Граматычныя параметры.....	242
3.7.3. Этымалагічныя параметры.....	242
3.7.4. Семантычныя параметры.....	244
3.7.4.1. Семантызацыя.....	244
3.7.4.2. Полісемія.....	269
3.7.4.3. Аманімія.....	278
3.7.4.4. Сістэмная інфармацыя.....	280
3.7.4.5. Экстрапаняцыйная інфармацыя.....	280
3.7.4.6. Лінгвадыдактычная інфармацыя.....	281
3.7.5. Дэрывацыйныя параметры.....	282
3.7.6. Функцыянальныя параметры.....	282
3.7.7. Моўныя параметры.....	283
3.7.8. Лакалізацыйныя параметры.....	283
3.7.9. Ілюстрацыйныя параметры.....	284
3.7.10. Пашпартызацыйныя параметры.....	288
3.7.11. Тэхнічныя параметры.....	289
Раздзел 4. ТЫПАЛОГІЯ БЕЛАРУСКІХ СЛОЎНІКАЎ	
ЛІНГВІСТЫЧНЫХ ТЭРМІНАЎ	291
4.1. Падыходы да тыпалагізацыі тэрміналагічных слоўнікаў.....	292
4.2. Тыпалагізацыя слоўнікаў лінгвістычных тэрмінаў	
на падставе трох блокаў тэрмінаграфічных характарыстык.....	296
ЗАКЛЮЧЭННЕ	303
БІБЛІАГРАФІЧНЫ СПІС	309
Крыніцы даследавання.....	309
Спіс выкарыстаных крыніц.....	314